

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

25 mei 2005

VOORSTEL VAN DECREET

**– van de heren Tom Dehaene, Jos De Meyer en Herman Schueremans
en de dames Hilde Crevits en Tinne Rombouts –**

**tot instelling van een netwerk van stille wegen
en houdende de vervanging van de wet op de buurtwegen**

Dit voorstel van decreet werd, wat mevrouw Hilde Crevits betreft, op 10 juli 2007 overgenomen door de heer Frans Peeters.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Algemene toelichting

De wet van 10 april 1841 behoort tot de oudste wetgeving in Vlaanderen. De eerbiedwaardige ouderdom geeft aan dat de regelgeving op de buurtwegen een meer dan behoorlijke staat van dienst heeft. Tegelijkertijd is de wetgeving ook duidelijk achterhaald omdat de omgevingsfactoren sterk gewijzigd zijn. Denken we maar aan de mogelijkheden van de informatica, de eigentijdse werkwijze van gemeentelijke besturen met bijvoorbeeld de vergunningen- en planregisters in het decreet ruimtelijke ordening enzovoort. Ondanks de wijzigingen aan de wet, zijn de meeste wetsartikelen niet meer toepasbaar.

Recente vonnissen hebben ook wisselende uitspraken gedaan over de bestaande historische rechten van de buurtwegen. De rechtsonzekerheid is daardoor groot. De feitelijke toestand van veel buurtwegen uit de ‘atlassen der buurtwegen’ is onduidelijk.

Een aantal buurtwegen is nog in gebruik, een aantal sinds lang niet meer. Sommige buurtwegen kregen als het ware een tweede (21^e -eeuwse) jeugd omdat ze als trage en vooral verkeersveilige verbindingen gebruikt worden. De fiets en het fietsen hebben een belangrijke wending gekregen in het utilitaire fietsverkeer (schoolfietsroutes) en in het toeristisch-recreatieve routenetwerk (knooppuntensysteem in de Antwerpse en Limburgse Kempen, aan de kust enzovoort).

Dit voorstel van decreet wil de wet op de buurtwegen als volgt actualiseren en aanpassen:

- 1° de gemeenten kunnen zelf een netwerk van stille wegen uittekenen. Daarbij gaan ze uit van de evaluatie van het historische net aan buurtwegen, zodat ze op die manier de geldende atlas der buurtwegen kunnen vervangen;
- 2° in de gemeenten die dat niet doen, blijft de atlas gelden, maar de afschaffing, verbreding of verlegging van buurtwegen, kan via een vereenvoudigde procedure verlopen.

Verder worden in dit voorstel van decreet enkele specifieke punten uitgeklaard:

- de provincie staat in voor het algemeen administratief toezicht;

- de provincie kan voor een fietsknooppunten-netwerk en voor het wandelnetwerk van de GR-routes provinciale plannen opstellen;
- de provincie zorgt voor de digitalisering van de gemeentelijke atlassen;
- de toegankelijkheid van de stille wegen kan aangepast worden met het oog op verschillende gebruikers (alleen wandelen, alleen paarden enzovoort);
- het politionele toezicht op de stille wegen moet aan de politiehervorming worden getoetst;
- onderhoud van de stille wegen door de gemeente moet altijd mogelijk zijn.

Dit voorstel van decreet verschilt van twee andere voorstellen van decreet die ingediend werden tijdens de vorige legislatuur (zitting 2002-2003, nrs 1707 en 1688, respectievelijk ingediend door de heren Bex en Maes). Het eerste voorstel van decreet werd deze legislatuur opnieuw ingediend onder nummer 201 (2004-2005).

Het huidige voorstel van decreet wil:

- meer de nadruk leggen op de verantwoordelijkheid van de gemeenten (juiste toepassing van het subsidiariteitsbeginsel);
- de rol van de provincie beperken (ten opzichte van wat in de voorstellen van decreet van Bex en Maes is voorzien) tot haar kernopdracht (algemeen toezicht).

Omdat de indieners van dit voorstel vrezen dat de procedure van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (= bestemming) te lang zal aanslepen, en slechts een gedeeltelijk antwoord is op de vastgestelde problemen, willen ze niet via het decreet ruimtelijke ordening werken maar via de wet op de buurtwegen (die wordt vervangen). Daarnaast beoogt dit voorstel een actualisering van het hele netwerk aan buurtwegen.

In dit voorstel worden verder een aantal knelpunten opgelost:

- Wie mag er van de weg gebruikmaken? Dit voorstel bepaalt dat de gemeente per weg de toegankelijkheid voor de respectievelijke gebruikers meteen vastlegt. Die toegankelijkheid moet in

de tijd kunnen worden beperkt (of uitgebreid): bijvoorbeeld tijdens het broedseizoen, oogstseizoen, jachtseizoen enzovoort.

- Het onderhoud, wegsnoeien van takken enzovoort geven soms aanleiding tot problemen. Dit voorstel legt verantwoordelijkheden vast, en zegt duidelijk dat dat door de gemeente ten behoeve van de gebruikers steeds kan gebeuren (indien de aangelanden onwillig zijn) maar op kosten van de eigenaar.
- Daarmee wordt ook het probleem opgelost dat gemeenten nu pas na rechtsprocedures obstakels kunnen verwijderen, terwijl veiligheid en normaal gebruik vaak onmiddellijk ingrijpen vereisen.
- De bevoegdheid om het netwerk vast te leggen, moet ondubbelzinnig bij de gemeenten liggen.
- De logge, zware procedure uit de wet van 1841, die besturen afschrikt, wordt afgeschaft (meer bepaald het probleem van de kosten voor de betrokken eigenaars dat daaruit voortvloeit).

De herschrijving heeft ook een belangrijke vereenvoudiging tot doel.

De structuur van het voorstel ziet er als volgt uit:

In hoofdstuk 1 wordt de mogelijkheid vastgelegd het bestaande netwerk te evalueren, en een netwerk van stille wegen uit te tekenen. Het gaat om een actie van het beleid. De besturen krijgen een grote vrijheid bij het vastleggen van de breedte, de toegankelijkheid, het gebruik, de verhardingen enzovoort met het oog op het gebruik, de boordeigenaars enzovoort.

Verder wordt er bepaald dat de eigendomstitels die uit de atlas voortspruiten, kunnen blijven gelden. De atlas is immers de eigendomsakte van een aantal buurtwegen. De grotere buurtwegen zullen uit het netwerk stille wegen vallen, hun statuut als buurtweg verliezen, en voortaan als gewone gemeentewegen worden gecatalogiseerd.

Er kunnen ook nieuwe stille wegen worden opgenomen in het netwerk.

Hoofdstuk 2 bepaalt de rechtszekerheid van die buurtwegen waarvoor de gemeenten niet overgaan tot de afbakening van een netwerk van stille wegen.

Er wordt in hoofdstuk 3 ook vastgelegd dat de provincies netwerken kunnen afbakenen van bovenlokaal belang.

Hoofdstuk 4 beschrijft de procedure van de afbakening, verlegging en afschaffing van buurtwegen. Daarbij wordt verwezen naar bekende rechtsfiguren zoals rooilijnprocedures, procedures van openbaar onderzoek enzovoort. Het zijn zaken waar de lokale besturen mee vertrouwd zijn.

In hoofdstuk 5 vindt men een algemeen artikel met rechten en plichten terug, voor de wegbeheerder, de aangelanden en de gebruikers. Rechten en plichten leggen meteen ook aansprakelijkheden vast.

Hoofdstuk 6 bevat strafbepalingen.

Hoofdstuk 7 bevat slotbepalingen.

Trage wegen, stille wegen ... “What’s in a name?”. De indieners spreken graag van stille wegen. Stil, rustig, landelijk, veelal voor niet-gemotoriseerde verplaatsingen, te voet of per fiets. Ook de gebruiker respecteert de stilte, wanneer hij voorbij ‘hovingen’ door landerijen, achter schuttingen door, zijn ‘stille’ weg zoekt, ver weg van alle drukte en stress in het ‘echte’ verkeer.

Sinds enige tijd ijvert de vzw Trage wegen voor een betere bescherming en een beter beheer van de talloze buurtwegen in Vlaanderen. De ondertekenaars hopen met dit voorstel van decreet daartoe positief bij te dragen.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

HOOFDSTUK 1

Opstellen van atlassen van stille wegen

Artikel 2

In dit artikel wordt een actualisering van de buurtwegenatlas mogelijk gemaakt op grond van een

eenvoudige en snelle procedure (sneller dan na RUP NB). Elke gemeente kan overgaan tot een herziening en vooral actualisering van de atlas der buurtwegen. Dat gebeurt met het oog op mobiliteitsdoelstellingen, ruimtelijke overwegingen (nieuwe of bestaande verkavelingen), schoolfietsroutenetwerken, verkeersveiligheidsargumenten, toegankelijkheid natuurgebieden, ontsluiting toeristische aantrekkingspolen, erfgoedaspecten enzovoort.

De gemeente organiseert de werkzaamheden zelf, en kan een begeleidingscommissie oprichten om het nodige lokale maatschappelijk draagvlak te creëren. Het gemeentebestuur kan enkele elementaire werkingsregels binnen de begeleidingscommissie vastleggen. Goeie afspraken maken goeie vrienden. Een dergelijke begeleidingsgroep kan alternatieven bestuderen, plaatsbezoeken brengen, zelf nieuwe voorstellen doen, kortom alle voorstellen en pistes onderzoeken die een meerwaarde kunnen hebben voor boordegenaars, recreanten, bewoners uit de wijdere buurt, jeugdverenigingen, de bevolking van de gemeente enzovoort.

Er kunnen ook nieuwe stille wegen worden gepland, indien een bestuur dat wenselijk acht. Daarvoor moeten dan rooilijnplannen worden opgesteld (hoofdstuk 4). Het staat de gemeenten vrij door middel van een onteigeningsplan onmiddellijk tot verwerving over te gaan.

In dit voorstel wordt geen definitie van stille wegen gegeven, maar uit het voorgaande blijkt dat de eigenlijke (buurt)wegen (vandaag vaak straten geworden) voortaan in het net van gemeentewegen vallen, en dat alle wegen en paden voor 'traag' verkeer, meestal in privé-eigendom met erop rustende erfdienstbaarheden (de 'sentiers' uit de buurtwegenwet) bij het netwerk stille wegen ondergebracht zullen worden. Het probleem daarbij is dat bepaalde stukken van dergelijke wegen bijvoorbeeld over een afstand van 50 m soms uitweg bieden aan garages, en pas nadien in het eigenlijke pad overgaan. De praktijk is dus gecompliceerder dan een theoretische definitie.

Artikel 3

Artikel 3 geeft aan wat de atlas stille wegen moet behelzen.

Er wordt in dit voorstel niet van een 'categorisering' van de buurtwegen uitgegaan. De gemeenten kunnen zelf bepalen welke buurtwegen geschikt worden

geacht voor wandelaars, fietsers, ruiters of andere recreanten en of gebruikers, en afhankelijk daarvan kunnen ze specifieke inrichtingsmaatregelen uitwerken (zoals de keuze van de verharding, paardenpoort, verder gebruik voor landbouwverkeer, hekje voor de wandelaar enzovoort). Bij de afschaffing van een buurtweg blijft, met betrekking tot de (over)blijvende private erfdienstbaarheden, de burgerlijke wetgeving van toepassing (notariële afhandeling).

Het is dus wel belangrijk dat de besturen deze oefening grondig doen. Er is in dit decreet geen dwingende datum ingeschreven voor de gemeenten om deze oefening te doen.

Artikel 4

In dit artikel wordt vastgelegd welke (eenvoudige) procedure moet worden doorlopen om de atlas te herzien. Het is wenselijk dat de gemeenten die de herziening uitvoeren, daarover met de bevolking communiceren. Maar een formeel openbaar onderzoek is in dit voorstel slechts nodig bij de formele stap van afbakening, verlegging, verbreding of afschaffing (hoofdstuk 4).

Dit plan zal voor die gemeenten de nieuwe 'atlas van stille wegen' gaan vormen, en de atlas der buurtwegen vervangen (met die verstande dat de atlas van 1841 als eigendomstitel van buurtwegen zal blijven gelden!). Het plan legt op zich de publieke rechten vast. Door het plan te laten opnemen naast (en laten aansluiten bij) de vergunningenregisters, kan er in de toekomst geen betwisting meer rijzen over al dan niet bestaan van publieke rechten (van overgang). De discussie over al dan niet gebruik zal dan ook tot het verleden behoren. Dat is zeer belangrijk, want de onzekerheid daarover geeft vandaag voortdurend aanleiding tot betwistingen (omdat in het verleden allerlei aktes dit slecht of minstens zeer onnauwkeurig vermelden).

Het gebruik van een atlas van 'stille wegen' blijft dus voorbehouden voor die gemeenten die de hele oefening hebben voltooid. De andere gemeenten blijven gewoon met de atlas der buurtwegen voortwerken, weliswaar met een aangepaste wetgeving.

Artikel 5

Voor buurtwegen die op het grondgebied van meerdere gemeenten liggen, geldt dat de beide gemeenten

proberen een oplossing uit te werken, maar dat uiteindelijk (bij niet akkoord) de provincie de knoop doorhakt.

Artikel 6

Dit is de bevestiging van een zich ontwikkelende toestand.

In dit artikel is ook vastgelegd dat voor alle bepalingen van hoofdstuk 1, de Vlaamse Regering nadere regelen kan uitvaardigen.

HOOFDSTUK 2

Atlassen der buurtwegen

Artikel 7

Gemeenten die de evaluatie van het bestaande net niet uitvoeren, blijven werken met de atlas der buurtwegen, die onverkort in de tijd blijft gelden. Ze nemen dan voor de afschaffing en / of verlegging steeds beslissingen ad hoc, en moeten per buurtweg dan telkens opnieuw het proces doorlopen.

HOOFDSTUK 3

Provinciale netwerken van stille wegen

Artikel 8

Op het principe dat het de gemeenten de stille wegen mogen aanwijzen, gelden drie uitzonderingen.

De provincie kan recreatieve fietsknooppuntennetwerken uitwerken (Limburgse en Antwerpse Kempen). Ook voor het wandelen geldt één uitzondering, het vaststellen van de trajecten van het netwerk van grote routepaden (GR). Het gaat hier ook vaak om internationale wandelroutes.

Ten slotte bestaan er plannen om de zogenaamde caminoroutes aan te wijzen, dat zijn de historische pelgrimspaden (naar Compostella, maar ook naar Scherpenheuvel enzovoort).

Deze uitzonderingen zijn als limitatief te beschouwen.

Voor bovengemeentelijke routes wordt de rooilijn vastgesteld door de hogere overheid.

HOOFDSTUK 4

Procedure voor afbakening, verlegging, breedtewijziging of afschaffing van buurtwegen en van stille wegen

Artikel 9

Artikel 2 legt wel de publieke rechten vast, maar voor de juiste afbakening, het verbreden of versmallen, verleggen of afschaffen geldt dat de rooilijnprocedure moet worden gevolgd. Met het vastleggen van de rooilijn legt het bestuur concreet vast welke strook er voor de buurtweg wordt ingenomen, en waar op het terrein precies.

Het verleggen en afschaffen van buurtwegen kan voortaan dus via een vereenvoudigde procedure (in vergelijking met de procedure uit de wet op de buurtwegen).

Er is gekozen voor een zoveel mogelijk uniforme (rooilijn)procedure die bij de gemeenten goed bekend is, voor zowel de afbakening op het terrein, het verleggen van de weg en het aanpassen van de breedte, als de afschaffing. Die procedure geldt voor stille wegen en buurtwegen (zie hoofdstuk 1).

Artikel 10

Bij afschaffing van buurtwegen, is het erg belangrijk goed te bepalen welke aangelanden een (privaat) recht van uitweg behouden, en dat ook meteen vast te leggen, zodat ook daarover geen discussie bestaat. Dit artikel beoogt dus de rechtszekerheid te behouden, en de private rechten van de aangelanden te vrijwaren. Uit de redactie van de tekst blijkt dat de gemeente ab initio de kosten draagt. Het staat de gemeenten evenwel ook vrij om die kosten aan te rekenen.

HOOFDSTUK 5

Rechten en plichten van wegbeheerders, aangelanden en weggebruikers

Uit de praktijk van jaren is gebleken dat er voortdurend misverstanden waren en ontstonden over de vraag wie er van een weg gebruik mag maken, hoe breed de weg is, wie de weg moet onderhouden, welke afsluitingen geplaatst mogen worden enzovoort.

Hoofdstuk 1 legt breedtes en toegankelijkheidsgraden vast. De bedoeling van dit hoofdstuk is vooral

de rechten en plichten van besturen en aangelanden scherp te stellen, en daarmee een aantal knelpunten uit de weg te ruimen.

Artikel 11

Dit artikel bevat een algemene verplichting voor de aangelanden. Artikel 11 is een preventief artikel. Onwillige eigenaars moeten ook kunnen worden aangepakt, de gebruikers mogen niet het slachtoffer blijven van slepende rechtsgedingen. De gemeente moet haar werk kunnen doen.

Artikel 12

Het is wellicht wenselijk dat gemeenten zeggen wat inzake afscheiding mogelijk is en wat niet. Dat hangt met de breedte en met het gebruik van de afscheiding samen. Bijvoorbeeld: op een buurtweg van een meter breed, met betonplaten afgeschermd, kunnen twee fietsers elkaar niet kruisen zonder ongelukken (met de fietsen zoals ze vandaag zijn uitgerust, met brede sturen enzovoort).

In een dichtbebouwde omgeving is een goede afscherming voor de boordeigenaars dan weer belangrijk. In landbouwgebied kan een eenvoudige elektrische draad soms volstaan enzovoort.

Artikel 13

Dit artikel spreekt voor zich, maar de mogelijkheid moet wel worden voorzien voor speciale gelegenheden (bij een 'mountainbike-cross' door een pad dat anders slechts voor voetgangers is enzovoort).

Het is wenselijk de agenda's van de gemeenteraden niet al te zeer te verzwaren. Daarom is gekozen voor kennisgeving, en niet voor goedkeuring.

Artikel 14

De toestand van bepaalde buurtwegen wordt door hangende rechtsprocedures soms jarenlang 'gehypothetheerd'. De bepaling dat gemeenten te allen tijde versperringen kunnen verwijderen of laten verwijderen, en dat klagers de onrechtmatigheid daarvan moeten aantonen, komt tegemoet aan dit probleem.

Artikel 15

Belangrijk is duidelijk te maken dat gemeenten politieel toezicht kunnen uitoefenen, ook op het kleinste veldpad.

Artikel 16

Deze bepaling moet de artikelen 3 en 11 versterken, en een normaal continu gebruik van de wegen garanderen.

Artikel 17

De afschaffing van de wet op de buurtwegen moet, zoals hierboven al herhaaldelijk is aangetoond, ook met enige omzichtigheid gebeuren.

De atlas blijft eigendomsakte. Gemeenten die geen netwerk van stille wegen afbakenen, blijven met de atlas werken. Maar voor veel zaken uit de wet kunnen we terugvallen op algemene wetgeving, inzake politie, inzake algemeen bestuurlijk toezicht enzovoort.

De huidige provinciale verordeningen vervallen met dit decreet, maar het staat de provincies vrij een verordening uit te vaardigen op basis van de wetgeving ruimtelijke ordening.

Tom DEHAENE

Jos DE MEYER

Herman SCHUEREMANS

Hilde CREVITS

Tinne ROMBOOTS

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK 1

Opstellen van een atlas van stille wegen

Artikel 2

De gemeenten kunnen een algemene evaluatie en actualisatie van het bestaande netwerk aan buurtwegen, zoals vastgelegd ter uitvoering van de wet van 10 april 1841, op hun grondgebied uitvoeren, en daarmee tegelijk het netwerk van stille wegen voor de toekomst in een nieuw plan vastleggen.

Om een maatschappelijk draagvlak te creëren, kunnen ze daartoe een ad-hocbegeleidingscommissie voor stille wegen oprichten. Ze leggen in dat geval de samenstelling ervan ter goedkeuring voor aan de gemeenteraad.

Het college van burgemeester en schepenen bepaalt de modaliteiten van de werking van de begeleidingscommissie (voorzitter, huishoudelijk reglement, leden enzovoort).

Artikel 3

Het plan bevat de lijst van stille wegen, de verlegging en de afschaffing van buurtwegen. Bij afschaffing of verlegging bepaalt de gemeente welke percelen een privé-gebruiksrecht blijven behouden.

Het plan bepaalt per stille weg de breedte en de toegankelijkheid voor de verschillende gebruikerscategorieën. De toegankelijkheid voor respectievelijke gebruikers kan gedurende bepaalde periodes, of delen van de dag, in de tijd worden beperkt.

Artikel 4

De gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening (GECORO) geeft advies over het volledige netwerk.

Het plan van de gemeente wordt aan de gemeenteraad ter goedkeuring voorgelegd, geldt als atlas van stille wegen, en vervangt vanaf de goedkeuring ervan de atlas van buurtwegen. De publieke rechten die op de wegen rusten, liggen daarmee vast. De vroegere atlas van buurtwegen blijft als eigendomstitel gelden voor de buurtwegen die in de atlas van stille wegen niet meer opgenomen worden en waarvan de gemeente eigenaar is.

De atlas van stille wegen wordt aan de vergunningenregisters ruimtelijke ordening toegevoegd. Elke wijziging wordt daar ook bijgehouden.

Artikel 5

Indien een buurtweg zich bevindt op de grens van twee of meer gemeenten, doet de gemeente een voorstel aan de buurgemeente(n). Komen de betrokken gemeenten niet tot een gezamenlijk voorstel, formuleert de provincie een voorstel, nadat ze bijkomend advies van de gemeenten ingewonnen heeft. De provincie neemt de uiteindelijke beslissing.

Bij een onderling akkoord, nadat de provincie bemiddeld heeft, legt elke gemeente op haar grondgebied de weg vast.

Artikel 6

De provincies zorgen voor de digitalisering van de gemeentelijke atlassen van stille wegen.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vastleggen met betrekking tot de uitvoering van dit hoofdstuk (artikelen 1 tot en met 6).

HOOFDSTUK 2

Atlas der buurtwegen

Artikel 7

In de gemeenten die niet overgaan tot afbakening van het netwerk van stille wegen, blijft de atlas der buurtwegen gelden. De atlas blijft gelden als eigendomstitel van buurtwegen waarvan de gemeente eigenaar is, en is ook het referentiestuk voor het kennen van de publieke rechten.

De afschaffing, verlegging of bestendiging van een buurtweg gebeurt volgens de procedure, bepaald in hoofdstuk 4 van dit decreet.

HOOFDSTUK 3

Provinciale netwerken van stille wegen

Artikel 8

De provincies kunnen gemeenteoverschrijdende netwerken van stille wegen afbakenen, uitsluitend voor (1) fietsroutenetwerken (provinciale knooppuntennetwerken), (2) voor de internationale en Vlaamse groteroutepaden (GR), (3) alsook voor de zogenaamde caminowegen (pelgrimspaden).

Het advies van de betrokken gemeenten is vereist, na advies van de GECORO.

De bestendige deputatie legt de netwerken vast, na advies van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening (PROCORO).

De trajecten, breedtes en toegankelijkheidsgraden moeten worden aangegeven in de gemeentelijke atlas.

De afbakening, verlegging, aanpassing van de breedte, of afschaffing, verlopen volgens de bepalingen van hoofdstuk 4.

HOOFDSTUK 4

Procedure voor afbakening, verlegging, breedtewijziging of afschaffing van buurtwegen en van stille wegen

Artikel 9

De gemeente stelt een gedetailleerd plan op van de bestaande toestand van een weg en van de nieuwe gewenste situatie indien het om een afschaffing, verlegging of breedtewijziging van die weg gaat.

Vervolgens wordt een procedure gevolgd zoals voor het realiseren of afschaffen van rooilijnen voor gemeentewegen, namelijk:

- voorlopige aanvaarding door de gemeenteraad van het voorstel tot creatie, wijziging of afschaffing van een buurtweg of stille weg;

- een openbaar onderzoek van 30 dagen waarbij voor het begin van het openbaar onderzoek alle aanpalende eigenaars van de bedding van de weg en de eigenaars van deze weg, als die privé is, evenals de Gecoro op de hoogte gebracht worden van het voorstel van de gemeente. Schriftelijke bezwaren en adviezen moeten bij het college toekomen binnen de termijn van het openbaar onderzoek;
- definitieve beslissing door de gemeenteraad over het oorspronkelijke voorstel.

Deze procedure geldt zowel voor een volledige herziening van de Gemeentelijke Atlas der Buurtwegen als voor een afzonderlijke wijziging van een buurtweg. Bij een volledige herziening wordt de termijn van het openbaar onderzoek op twee maanden gebracht.

Artikel 10

De privé-eigenaars van wie op hun eigendom een erfdienstbare stille weg of buurtweg wordt opgeheven, hoeven geen meerwaarde voor hun grond te betalen aan de overheid.

Wanneer door het opheffen van een buurtweg bepaalde privé-eigendommen niet meer aan een openbare weg palen, laat de gemeente, in samenwerking met deze privé-eigenaars, een notariële akte verlijden waarbij de nieuwe erfdienstbare privé-uitweg wordt vastgelegd.

De gemeentegronden die niet meer behoren tot het openbare domein als gevolg van de opheffing van een buurtweg komen in het privé-domein van de gemeente terecht, waar ze volgens de geëigende voorschriften vervreemd kunnen worden.

HOOFDSTUK 5

Rechten en plichten van wegbeheerders, aangelanden en gebruikers

Artikel 11

De aangelanden mogen het gebruik van de stille weg of van de buurtweg, zoals vastgelegd in de atlassen, niet belemmeren. De gemeente kan versperringen verwijderen of laten verwijderen, en de kosten daarvoor verhalen op de daders. De eventuele onrechtmatigheid van de verwijdering door de gemeente moet voor de rechtbank worden aangetoond.

Artikel 12

De gemeente kan door middel van een stedenbouwkundige verordening regels opleggen met betrekking tot de hoogte en de aard van de afscheidingen tussen de stille wegen of buurtwegen en de erven van de aangelanden.

Artikel 13

Het college van burgemeester en schepenen kan gemotiveerd tijdelijke en beperkte uitzonderingen op het normale gebruik toestaan, en moet die aan de gemeenteraad ter kennisgeving voorleggen.

Artikel 14

De gemeente staat als wegbeheerder in voor het onderhoud en herstel van de wegen.

Ze kan te allen tijde onderhouds- en herstelwerkzaamheden uitvoeren aan buurtwegen of aan stille wegen, daarin begrepen het wegsnoeien van overhangende takken, herstellen van wegzakkende bermen, op duurzame wijze verharderen van de weg of een gedeelte daarvan enzovoort.

Ze kan schade, veroorzaakt door onrechtmatig gebruik, verhalen op de veroorzakers daarvan.

Artikel 15

De gemeente kan te allen tijde politieel toezicht op de buurtwegen uitoefenen.

HOOFDSTUK 6

Strafbepalingen

Artikel 16

Wie het normale gebruik van een weg niet respecteert, of wie het gebruik van de stille weg of buurtweg belemmert (artikel 11), wordt met een politiestraf bestraft.

Indien het om een gemeenteoverschrijdende route gaat (artikel 8), wordt dat als verzwarende omstandigheid ingebracht.

HOOFDSTUK 7

Overgangsbepalingen

Artikel 17

Dit decreet vervangt de wet van 10 april 1841.

Tom DEHAENE

Jos DE MEYER

Herman SCHUEREMANS

Hilde CREVITS

Tinne ROMBOUTS
